

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 69

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 64

26 lutego 2021

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2021/357 z dnia 25 lutego 2021 r. w sprawie zmiany decyzji 98/683/WE dotyczącej kwestii kursu walutowego w odniesieniu do franka CFA i franka komoryjskiego 1
- ★ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2021/358 z dnia 22 lutego 2021 r. w sprawie zmiany decyzji wykonawczej (UE) 2017/563 upoważniającej Republikę Estońską do stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej 4
- ★ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2021/359 z dnia 22 lutego 2021 r. upoważniająca Niemcy do stosowania obniżonej stawki opodatkowania wobec energii elektrycznej dostarczanej do stacji ładowania dla pojazdów elektrycznych 6
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2021/360 z dnia 19 lutego 2021 r. w sprawie przedłużenia terminów zbierania deklaracji poparcia dla niektórych europejskich inicjatyw obywatelskich zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1042 (notyfikowana jako dokument nr C(2021) 1121) 9
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2021/361 z dnia 22 lutego 2021 r. ustanawiająca środki nadzwyczajne dotyczące przemieszczania między państwami członkowskimi oraz wprowadzania do Unii przesyłek zawierających salamandry w związku z zakażeniem wywołanym przez *Batrachochytrium salamandrivorans* (notyfikowana jako dokument nr C(2021) 1018) ⁽¹⁾ 12

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2021/357

z dnia 25 lutego 2021 r.

w sprawie zmiany decyzji 98/683/WE dotyczącej kwestii kursu walutowego w odniesieniu do franka CFA i franka komoryjskiego

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 219 ust. 3,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia posiada wyłączne kompetencje w kwestiach pieniężnych i kursowych w państwach członkowskich, których walutą jest euro. W sytuacji, gdy Traktaty przyznają Unii wyłączną kompetencję w określonej dziedzinie, jedynie Unia może stanowić prawo oraz przyjmować akty prawnie wiążące, natomiast państwa członkowskie mogą to czynić wyłącznie z upoważnienia Unii.
- (2) Zgodnie z art. 219 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Rada decyduje o odpowiednich ustaleniach dotyczących rokowań i zawarcia umów w sprawach odnoszących się do reżimu pieniężnego lub kursowego.
- (3) Przed wprowadzeniem euro Francja zawarła z Zachodnioafrykańską Unią Gospodarczą i Walutową (Union économique et monétaire ouest-africaine, „UEMOA”), Wspólnotą Gospodarczą i Monetarną Afryki Środkowej (Communauté économique et monétaire de l'Afrique Centrale, „CEMAC”) i Komorami umowy dotyczące kwestii kursu walutowego, które miały na celu zagwarantowanie wymiennalności franka CFA i franka komoryjskiego na franka francuskiego według stałego parytetu walutowego ⁽²⁾. Po zastąpieniu franka francuskiego przez euro w dniu 1 stycznia 1999 r. Rada upoważniła Francję do dalszego stosowania takich umów obowiązujących w tym dniu (zwanych dalej „obecnymi umowami”) zgodnie z uregulowaniami ustanowionymi w decyzji 98/683/WE ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 1 grudnia 2020 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Convention de coopération monétaire du 23 novembre 1972 entre les États membres de la Banque des États de l'Afrique centrale (BEAC) et la République française, ze zmianami; Convention de compte d'opérations du 13 mars 1973 entre le ministre de l'Économie et des Finances de la République Française et le Président du Conseil de l'administration de la Banque des États de l'Afrique Centrale, ze zmianami; Accord de coopération du 4 décembre 1973 entre la République française et les Républiques membres de l'union monétaire ouest-africaine, ze zmianami; Convention de compte d'opérations du 4 décembre 1973 entre le ministre de l'Économie et des Finances de la République Française et le Président du conseil des ministres de l'Union monétaire ouest-africaine, ze zmianami; Accord de coopération monétaire du 23 novembre 1979 entre la République française et la République fédérale islamique des Comores, ze zmianami; Convention de compte d'opérations du 23 novembre 1979 entre le ministre de l'Économie et des Finances de la République Française et le ministre des Finances, de l'Économie et du Plan de la République fédérale des Comores, ze zmianami.

⁽³⁾ Decyzja Rady 98/683/WE z dnia 23 listopada 1998 r. dotycząca kwestii kursu walutowego w odniesieniu do franka CFA i franka komoryjskiego (Dz.U. L 320 z 28.11.1998, s. 58).

- (4) Art. 4 i 5 decyzji 98/683/WE określają różne procedury dotyczące negocjacji i zmiany obecnych umów w zależności od tego, czy zmiany te mają dotyczyć charakteru lub zakresu tych umów.
- (5) Francja i państwa UEMOA są w trakcie zastępowania obecnej umowy między nimi z dnia 4 grudnia 1973 r. nową umową o współpracy dotyczącą kwestii związanych z kursem walutowym. Tę nową umowę o współpracy podpisano w dniu 21 grudnia 2019 r. i towarzyszy jej nowa umowa gwarancyjna, która ma zostać zawarta z Bankiem Centralnym państw UEMOA. W dniu 22 maja 2020 r. rząd Francji przedłożył francuskiemu Zgromadzeniu Narodowemu projekt ustawy o ratyfikacji nowej umowy o współpracy.
- (6) Zastąpienie obecnych umów dotyczących kwestii kursu walutowego między Francją oraz UEMOA, CEMAC i Komorami nie jest objęte zakresem art. 4 i 5 decyzji 98/683/WE. Jest tak mimo iż charakter i zakres takich nowych umów o współpracy pozostają niezmienione, co ma na celu zapewnienie wymienialności między euro a walutami UEMOA, CEMAC i Komorów na stałym poziomie parytetu, opartym zobowiązaniem budżetowym Francji.
- (7) Francję należy upoważnić do zastąpienia obecnych umów z UEMOA, CEMAC i Komorami. Zgodnie z decyzją 98/683/WE różne procedury powinny nadal mieć zastosowanie w zależności od tego, czy zastąpienie ma wpływ na charakter lub zakres tych umów, czy też nie. W odniesieniu do obu procedur konieczne będzie zaangażowanie właściwych organów Unii zgodnie z istniejącym systemem wymiany informacji i zatwierdzania, w zależności od przypadku, przed zastąpieniem obecnych umów nowymi umowami o współpracy.
- (8) W związku z tym należy odpowiednio zmienić decyzję 98/683/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do decyzji 98/683/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Decyzja Rady 98/683/WE z dnia 23 listopada 1998 r. dotycząca kwestii kursu walutowego w odniesieniu do walut UEMOA, CEMAC i Komorów”;

- 2) art. 3–5 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 3

Właściwe organy francuskie regularnie informują Komisję, Europejski Bank Centralny i Komitet Ekonomiczno-Finansowy o wdrażaniu umów. Organy francuskie informują Komitet Ekonomiczno-Finansowy przed zmianami parytetu euro i walut UEMOA, CEMAC lub Komorów.

Artykuł 4

Francja może negocjować i wprowadzać zmiany do obecnych umów lub je zastępować pod warunkiem że charakter lub zakres tych umów nie ulegnie zmianie. Informuje ona o takich zmianach z wyprzedzeniem Komisję, Europejski Bank Centralny i Komitet Ekonomiczno-Finansowy.

Artykuł 5

Francja przedkłada Komisji, Europejskiemu Bankowi Centralnemu oraz Komitetowi Ekonomiczno-Finansowemu wszelkie plany zmian charakteru lub zakresu obecnych umów poprzez ich zmianę lub zastąpienie. Plany takie wymagają zatwierdzenia przez Radę na podstawie zalecenia Komisji i po konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 lutego 2021 r.

W imieniu Rady
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2021/358**z dnia 22 lutego 2021 r.****w sprawie zmiany decyzji wykonawczej (UE) 2017/563 upoważniającej Republikę Estońską do stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 395 ust. 1 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 287 pkt 8 dyrektywy 2006/112/WE Estonia może przyznać zwolnienie z podatku od wartości dodanej (VAT) podatnikom, których roczny obrót nie przekracza równowartości 16 000 EUR w walucie krajowej zgodnie z kursem wymiany w dniu jej przystąpienia.
- (2) Decyzją wykonawczą Rady (UE) 2017/563 ⁽²⁾ upoważniono Estonię do wprowadzenia – w drodze środka szczególnego stanowiącego odstępstwo od art. 287 pkt 8 dyrektywy 2006/112/WE (zwanego dalej „środkiem stanowiącym odstępstwo”) – zwolnienia z VAT podatników, których roczny obrót nie przekracza 40 000 EUR. Upoważnienie do stosowania środka stanowiącego odstępstwo przyznano Estonii na okres do dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. albo do dnia wejścia w życie dyrektywy zmieniającej art. 281–294 dyrektywy 2006/112/WE, w zależności od tego, która z tych dat będzie wcześniejsza.
- (3) W dniu 18 lutego 2020 r. Rada przyjęła dyrektywę (UE) 2020/285 ⁽³⁾ zmieniającą art. 281–294 dyrektywy 2006/112/WE w odniesieniu do procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw i ustanawiającą dla tych przedsiębiorstw nowe zasady, w tym ustalenie maksymalnego progu rocznego obrotu w odniesieniu do danego państwa członkowskiego w wysokości 85 000 EUR lub równowartości tej kwoty w walucie krajowej.
- (4) Pismem, które wpłynęło do Komisji w dniu 9 października 2020 r., Estonia wystąpiła z wnioskiem o upoważnienie do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo do dnia 31 grudnia 2024 r.
- (5) Zgodnie z art. 395 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE pismem z dnia 15 października 2020 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Estonię. Pismem z dnia 19 października 2020 r. Komisja zawiadomiła Estonię, że posiada wszystkie informacje, które uznaje za niezbędne do rozpatrzenia wniosku.
- (6) Środek stanowiący odstępstwo jest zgodny z celami przedstawionymi w komunikacie Komisji z dnia 25 czerwca 2008 r. pt. „Najpierw myśl na małą skalę” – Program „Small Business Act” dla Europy.
- (7) Według informacji przedstawionych przez Estonię środek stanowiący odstępstwo będzie miał tylko nieznaczny wpływ na łączną kwotę dochodów podatkowych pobieranych przez Estonię na etapie ostatecznej konsumpcji. Podatnicy nadal będą mogli wybrać stosowanie zasad ogólnych VAT, zgodnie z art. 290 dyrektywy 2006/112/WE.
- (8) Środek stanowiący odstępstwo nie wpłynie negatywnie na zasoby własne Unii pochodzące z VAT, ponieważ Estonia obliczy rekompensatę zgodnie z art. 6 rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1553/89 ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2017/563 z dnia 21 marca 2017 r. upoważniająca Republikę Estońską do stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 80 z 25.3.2017, s. 33).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady (UE) 2020/285 z dnia 18 lutego 2020 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw oraz rozporządzenie (UE) nr 904/2010 w odniesieniu do współpracy administracyjnej i wymiany informacji do celów monitorowania i prawidłowego stosowania procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw (Dz.U. L 62 z 2.3.2020, s. 13).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1553/89 z dnia 29 maja 1989 r. w sprawie ostatecznych jednolitych warunków poboru środków własnych pochodzących z podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 155 z 7.6.1989, s. 9).

- (9) Biorąc pod uwagę potencjalny pozytywny wpływ środka stanowiącego odstępstwo upraszczającego obowiązki związane z VAT poprzez zmniejszenie obciążenia administracyjnego i kosztów ponoszonych przez małe przedsiębiorstwa, należy upoważnić Estonię do dalszego stosowania tego środka przez kolejny okres.
- (10) Upoważnienie do stosowania środka stanowiącego odstępstwo powinno być ograniczone w czasie. Termin powinien być wystarczający, aby umożliwić ocenę skuteczności i adekwatności prognozy. Dyrektywa (UE) 2020/285 zobowiązuje państwa członkowskie do przyjęcia i opublikowania do dnia 31 grudnia 2024 r. przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania art. 1 tej dyrektywy i do stosowania tych przepisów od dnia 1 stycznia 2025 r. Należy zatem upoważnić Estonię do stosowania środka stanowiącego odstępstwo do dnia 31 grudnia 2024 r.
- (11) Aby uniknąć zakłóceń Estonia powinna mieć możliwość stosowania tego środka stanowiącego odstępstwo w sposób nieprzerwany. Należy zatem udzielić przedmiotowego upoważnienia ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r., w celu zachowania ciągłości w stosunku do wcześniejszych uregulowań na mocy decyzji wykonawczej (UE) 2017/563.
- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą (UE) 2017/563,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 2 decyzji wykonawczej (UE) 2017/563 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Estońskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lutego 2021 r.

W imieniu Rady
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2021/359**z dnia 22 lutego 2021 r.****upoważniająca Niderlandy do stosowania obniżonej stawki opodatkowania wobec energii elektrycznej dostarczanej do stacji ładowania dla pojazdów elektrycznych**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 19,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją wykonawczą Rady (UE) 2016/2266 ⁽²⁾, zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE, upoważniono Niderlandy do stosowania obniżonej stawki opodatkowania wobec energii elektrycznej dostarczanej do stacji ładowania i wykorzystywanej do bezpośredniego ładowania pojazdów elektrycznych do dnia 31 grudnia 2020 r.
- (2) W dniu 30 marca 2020 r. Niderlandy wystąpiły o upoważnienie do dalszego stosowania obniżonej stawki opodatkowania wobec energii elektrycznej dostarczanej do stacji ładowania dla pojazdów elektrycznych w okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 1 stycznia 2025 r. Na wniosek Komisji w dniu 20 listopada 2020 r. Niderlandy przekazały dodatkowe informacje na poparcie swojego wniosku.
- (3) Obniżona stawka opodatkowania ma na celu dalsze promowanie korzystania z pojazdów elektrycznych poprzez zmniejszenie kosztów energii elektrycznej stosowanej do napędzania takich pojazdów.
- (4) Korzystanie z pojazdów elektrycznych nie powoduje emisji zanieczyszczeń powietrza w wyniku spalania benzyny i oleju napędowego lub innych paliw kopalnych i dzięki temu przyczynia się do poprawy jakości powietrza w miastach. Ponadto korzystanie z pojazdów elektrycznych może zmniejszyć emisję CO₂, w szczególności jeżeli energia elektryczna wytwarzana jest ze źródeł odnawialnych. Oczekuje się zatem, że stosowanie obniżonej stawki opodatkowania energii elektrycznej dostarczanej do stacji ładowania dla pojazdów elektrycznych przyczyni się do realizacji celów polityki Unii w dziedzinie ochrony środowiska i zdrowia oraz przeciwdziałania zmianie klimatu.
- (5) Niderlandy podkreśliły, że obniżona stawka opodatkowania miałaby zastosowanie do dostaw energii elektrycznej do stacji ładowania pojazdów elektrycznych bezpośrednio połączonych z siecią elektroenergetyczną, w tym do publicznych stacji ładowania i niektórych prywatnych lub korporacyjnych stacji ładowania.
- (6) Niderlandy wniosły o zastosowanie obniżonej stawki opodatkowania wyłącznie wobec stacji ładowania, w których energia elektryczna jest używana do bezpośredniego ładowania pojazdów elektrycznych, a nie wobec energii elektrycznej dostarczanej poprzez wymianę akumulatorów.
- (7) Obniżona stawka opodatkowania wobec energii elektrycznej dostarczanej do pojazdów elektrycznych za pośrednictwem stacji ładowania wzmocni uzasadnienie biznesowe dla publicznie dostępnych stacji ładowania w Niderlandach, co z kolei zwiększy atrakcyjność korzystania z pojazdów elektrycznych i poprawi jakość powietrza.

⁽¹⁾ Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2016/2266 z dnia 6 grudnia 2016 r. upoważniająca Niderlandy do stosowania obniżonej stawki opodatkowania wobec energii elektrycznej dostarczanej do stacji ładowania dla pojazdów elektrycznych (Dz.U. L 342 z 16.12.2016, s. 30).

- (8) Zważywszy na relatywnie niską liczbę pojazdów elektrycznych oraz na fakt, że poziom opodatkowania energii elektrycznej dostarczanej do pojazdów elektrycznych za pośrednictwem stacji ładowania dla zastosowań gospodarczych będzie wyższy od poziomu minimalnego opodatkowania określonego w art. 10 dyrektywy 2003/96/WE, obniżona stawka opodatkowania nie powinna doprowadzić do zakłóceń konkurencji w okresie, w odniesieniu do którego składany jest wniosek o upoważnienie, a tym samym nie powinna wpłynąć negatywnie na funkcjonowanie rynku wewnętrznego.
- (9) Poziom opodatkowania energii elektrycznej dostarczanej do pojazdów elektrycznych za pośrednictwem stacji ładowania, które nie są przeznaczone do zastosowań gospodarczych, będzie wyższy od minimalnego poziomu opodatkowania do zastosowań innych niż gospodarcze określonego w art. 10 dyrektywy 2003/96/WE.
- (10) Każde upoważnienie przyznawane na podstawie art. 19 ust. 1 dyrektywy 2003/96/WE musi być ściśle ograniczone w czasie. W celu zapewnienia, aby okres obowiązywania upoważnienia był wystarczająco długi, aby nie zniechęcać odpowiednich podmiotów do dokonywania niezbędnych inwestycji, należy udzielić upoważnienia na wnioskowany okres. Upoważnienie powinno jednak przestać obowiązywać od daty rozpoczęcia stosowania ogólnych przepisów dotyczących korzyści podatkowych w odniesieniu do energii elektrycznej dla pojazdów elektrycznych, które mogą zostać przyjęte przez Radę na podstawie art. 113 lub dowolnych innych stosownych postanowień Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w przypadku gdy przepisy takie zaczną obowiązywać przed dniem 1 stycznia 2025 r.
- (11) Aby uniknąć potencjalnego wzrostu obciążeń administracyjnych dla dystrybutorów i redystrybutorów energii elektrycznej wynikającego ze zmian obowiązujących stawek podatkowych, Niderlandy powinny mieć możliwość stosowania w sposób nieprzerwany obniżonej stawki opodatkowania energii elektrycznej dostarczanej do pojazdów elektrycznych. Należy zatem udzielić wnioskowanego upoważnienia ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r., w celu zachowania ciągłości w stosunku do wcześniejszych uregulowań zatwierdzonych decyzją wykonawczą (UE) 2016/2266.
- (12) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla stosowania unijnych przepisów dotyczących pomocy państwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Na użytek niniejszej decyzji „pojazd elektryczny” oznacza pojazd elektryczny zdefiniowany w art. 2 pkt 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/94/UE ⁽³⁾.

Artykuł 2

Niderlandy zostają upoważnione do stosowania obniżonej stawki opodatkowania wobec energii elektrycznej dostarczanej do stacji ładowania, w których energia elektryczna jest używana do bezpośredniego ładowania pojazdów elektrycznych, z wyłączeniem stacji ładowania, w których następuje wymiana akumulatorów do pojazdów elektrycznych, pod warunkiem przestrzegania minimalnych poziomów opodatkowania określonych w art. 10 dyrektywy 2003/96/WE.

Artykuł 3

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 1 stycznia 2025 r.

W przypadku gdy Rada, działając na podstawie art. 113 lub dowolnych innych stosownych postanowień Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, przyjmie ogólne przepisy dotyczące korzyści podatkowych w odniesieniu do energii elektrycznej dla pojazdów elektrycznych, niniejsza decyzja przestaje obowiązywać z dniem rozpoczęcia stosowania takich ogólnych przepisów.

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/94/UE z dnia 22 października 2014 r. w sprawie rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych (Dz.U. L 307 z 28.10.2014, s. 1).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Niderlandów.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lutego 2021 r.

W imieniu Rady
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2021/360**z dnia 19 lutego 2021 r.****w sprawie przedłużenia terminów zbierania deklaracji poparcia dla niektórych europejskich inicjatyw obywatelskich zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1042***(notyfikowana jako dokument nr C(2021) 1121)***(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1042 z dnia 15 lipca 2020 r. ustanawiające środki tymczasowe dotyczące terminów mających zastosowanie do etapów zbierania, weryfikacji i badania przewidzianych w rozporządzeniu (UE) 2019/788 w sprawie europejskiej inicjatywy obywatelskiej w związku z wystąpieniem epidemii COVID-19 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 2,

po zasięgnięciu opinii Komitetu ds. Europejskiej Inicjatywy Obywatelskiej ustanowionego na mocy art. 22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/788 ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (UE) 2020/1042 ustanowiono tymczasowe środki w odniesieniu do europejskiej inicjatywy obywatelskiej mające na celu sprostanie wyzwaniom, przed którymi stanęli organizatorzy inicjatyw obywatelskich, administracje krajowe i instytucje unijne po tym, jak w marcu 2020 r. Światowa Organizacja Zdrowia ogłosiła, że epidemia COVID-19 stała się światową pandemią. W miesiącach następujących po tym ogłoszeniu państwa członkowskie wprowadziły środki ograniczające w celu zwalczania kryzysu w dziedzinie zdrowia publicznego. W rezultacie doszło do zamrożenia życia publicznego w prawie wszystkich państwach członkowskich. W związku z tym w rozporządzeniu (UE) 2020/1042 przedłużono niektóre terminy określone w rozporządzeniu (UE) 2019/788.
- (2) W rozporządzeniu (UE) 2020/1042 uprawnia się Komisję do dalszego przedłużenia o trzy miesiące – w pewnych okolicznościach – okresów zbierania deklaracji poparcia w odniesieniu do inicjatyw, w przypadku których okres ten trwa w momencie nowego wybuchu pandemii COVID-19. Warunki wszelkiego dalszego przedłużenia są podobne do tych, które doprowadziły do pierwotnego przedłużenia okresu po wybuchu pandemii COVID-19 w marcu 2020 r., i polegają one na tym, że co najmniej jedna czwarta państw członkowskich lub kilka państw członkowskich reprezentujących ponad 35 % ludności Unii stosuje środki wdrożone w odpowiedzi na pandemię COVID-19, które w znaczący sposób ograniczą możliwości organizatorów w zakresie zbierania deklaracji poparcia w formie papierowej i informowania opinii publicznej o realizowanych przez nich inicjatywach.
- (3) Od czasu przyjęcia rozporządzenia (UE) 2020/1042 w lipcu 2020 r. Komisja uważnie śledzi sytuację w państwach członkowskich.
- (4) W dniu 17 grudnia 2020 r. Komisja przedłużyła o kolejne trzy miesiące terminy zbierania deklaracji poparcia dla inicjatyw, które w dniu 1 listopada 2020 r. były w trakcie zbierania deklaracji ⁽³⁾, po dokonaniu oceny, że spełnione zostały warunki przyznania takiego przedłużenia na mocy rozporządzenia (UE) 2020/1042. W przypadku inicjatyw, które rozpoczęły zbieranie deklaracji w okresie między 1 listopada a 17 grudnia 2020 r., przyznano proporcjonalne przedłużenie.
- (5) Od 1 listopada 2020 r. w kilku państwach członkowskich sytuacja związana z pandemią COVID-19 nie zmieniła się znacząco. Pod koniec stycznia 2021 r. w znacznej liczbie państw członkowskich nadal obowiązywały środki ograniczające swobodny przepływ obywateli na ich terytorium mające na celu powstrzymanie lub spowolnienie rozprzestrzeniania się COVID-19. Pięć państw członkowskich zgłosiło, że w dniu 1 lutego 2021 r. stosowało krajowe środki izolacji zakazujące lub znacznie ograniczające swobodę przemieszczania się obywateli na terytorium całego kraju,

⁽¹⁾ Dz.U. L 231 z 17.7.2020, s. 7.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/788 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie europejskiej inicjatywy obywatelskiej (Dz.U. L 130 z 17.5.2019, s. 55).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2020/2200 z dnia 17 grudnia 2020 r. w sprawie przedłużenia terminów zbierania deklaracji poparcia dla niektórych europejskich inicjatyw obywatelskich zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1042 (Dz.U. L 434 z 23.12.2020, s. 56)

a 11 państw członkowskich zgłosiło stosowanie lokalnych środków izolacji. Te środki izolacji zostały połączone z dodatkowymi środkami o podobnych skutkach ograniczających dla życia publicznego na terytorium tych krajów lub przynajmniej znacznej ich części, włącznie z ograniczeniem dostępu do przestrzeni publicznej, zamknięciem lub ograniczonym otwarciem sklepów, restauracji i pubów, poważnymi ograniczeniami w zakresie zgromadzeń publicznych i spotkań prywatnych oraz wprowadzeniem godziny policyjnej. Połączenie tych środków znacznie ogranicza zdolność organizatorów do zbierania deklaracji poparcia w formie papierowej oraz do informowania społeczeństwa o realizowanych przez nich inicjatywach. Na podstawie obecnie dostępnych informacji prawdopodobne jest, że środki te lub środki o podobnych skutkach będą obowiązywać przez okres co najmniej trzech miesięcy.

- (6) Państwa członkowskie, w których wprowadzono takie środki, stanowią co najmniej jedną czwartą państw członkowskich i ponad 35 % ludności Unii.
- (7) Dlatego też można stwierdzić, że warunki przedłużenia okresu zbierania deklaracji są spełnione w odniesieniu do inicjatyw, w przypadku których w dniu 1 lutego 2021 r. okres zbierania deklaracji był w toku. Przedmiotowe okresy zbierania deklaracji należy zatem przedłużyć o trzy miesiące.
- (8) W odniesieniu do inicjatyw, w przypadku których okres zbierania deklaracji rozpoczął się między dniem 1 lutego 2021 r. a datą przyjęcia niniejszej decyzji, okres zbierania deklaracji należy przedłużyć do dnia 1 maja 2022 r.
- (9) W odniesieniu do inicjatyw, w przypadku których okres zbierania deklaracji upłynął między dniem 1 lutego 2021 r. a datą przyjęcia niniejszej decyzji, niniejszą decyzję należy stosować z mocą wsteczną,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Jeżeli procedura zbierania deklaracji poparcia dla europejskiej inicjatywy obywatelskiej („inicjatywa”) była w toku w dniu 1 lutego 2021 r., maksymalny okres zbierania deklaracji poparcia dla tej inicjatywy przedłuża się o trzy miesiące.
2. Jeżeli procedura zbierania deklaracji poparcia dla inicjatywy rozpoczęła się między dniem 1 lutego 2021 r. a dniem przyjęcia niniejszej decyzji, okres zbierania deklaracji przedłuża się w odniesieniu do tej inicjatywy maksymalnie do dnia 1 maja 2022 r.

Artykuł 2

Dla poniższych inicjatyw nowe daty końcowe okresów zbierania deklaracji są następujące:

- inicjatywa „The fast, fair and effective solution to climate change” („Szybkie, sprawiedliwe i skuteczne rozwiązanie problemu zmiany klimatu”): 6 maja 2021 r.,
- inicjatywa „Cohesion policy for the equality of the regions and sustainability of the regional cultures” („Polityka spójności w regionie na rzecz równości i zachowania kultury regionu”): 7 maja 2021 r.,
- inicjatywa „Ending the aviation fuel tax exemption in Europe” („Koniec zwolnienia od podatku za paliwo lotnicze w Europie”): 10 maja 2021 r.,
- inicjatywa „A price for carbon to fight climate change” („Opłata za emisje CO₂ – walka ze zmianą klimatu”): 22 lipca 2021 r.,
- inicjatywa „Grow scientific progress: crops matter!” („Zadbajmy o postęp naukowy: uprawy mają znaczenie!”) 25 lipca 2021 r.,
- inicjatywy „Stop corruption in Europe at its root, by cutting off funds to countries with inefficient judiciary after deadline” („Wyliminować przyczyny korupcji w Europie: kraje z nieefektywnym sądownictwem po upływie terminu nie dostaną pieniędzy”): 12 września 2021 r.,
- inicjatywa „Actions on Climate Emergency” („Działania w obliczu kryzysu klimatycznego”): 23 września 2021 r.,
- inicjatywa „Save Bees and farmers! Towards a bee-friendly agriculture for a healthy environment” („Ratujmy pszczoły i rolników! W kierunku przyjaznego dla pszczół rolnictwa służącego zdrowemu środowisku”): 30 września 2021 r.,
- inicjatywa „Stop Finning – Stop the trade” („Nie dla obcinania płetw rekinom i handlu nimi”): 31 stycznia 2022 r.,

- inicjatywa „VOTERS WITHOUT BORDERS, Full Political Rights for EU Citizens” („GŁOSOWANIE BEZ GRANIC, pełne prawa polityczne dla obywateli UE”): 11 marca 2022 r.,
- inicjatywa „Start Unconditional Basic Incomes (UBI) throughout the EU” („Wprowadzenie bezwarunkowych dochodów podstawowych w całej UE”): 25 marca 2022 r.,
- inicjatywa „Libertà di condividere”: („Wolność wymiany”): 1 maja 2022 r.,
- inicjatywa „Right to Cure” („Prawo do terapii”): 1 maja 2022 r.,
- inicjatywa „Civil society initiative for a ban on biometric mass surveillance practices” („Inicjatywa społeczeństwa obywatelskiego na rzecz zakazu praktyk masowej inwigilacji biometrycznej”): 1 maja 2022 r.

Artykuł 3

Niniejszą decyzję stosuje się z mocą wsteczną do inicjatyw, w przypadku których okres zbierania deklaracji upłynął pomiędzy dniem 1 lutego 2021 r. a datą przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do:

- grupy organizatorów inicjatywy „Szybkie, sprawiedliwe i skuteczne rozwiązanie problemu zmiany klimatu”,
- grupy organizatorów inicjatywy „Polityka spójności w regionie na rzecz równości i zachowania kultury regionu”,
- grupy organizatorów inicjatywy „Koniec zwolnienia od podatku za paliwo lotnicze w Europie”,
- grupy organizatorów inicjatywy „Opłata za emisje CO₂ – walka ze zmianą klimatu”,
- grupy organizatorów inicjatywy „Zadbajmy o postęp naukowy: uprawy mają znaczenie!”,
- grupy organizatorów inicjatywy „Wyeliminować przyczyny korupcji w Europie: kraje z nieefektywnym sądownictwem po upływie terminu nie dostaną pieniędzy”,
- grupy organizatorów inicjatywy „Działania w obliczu kryzysu klimatycznego”,
- grupy organizatorów inicjatywy „Ratujmy pszczoły i rolników! W kierunku przyjaznego dla pszczół rolnictwa służącego zdrowemu środowisku”,
- grupy organizatorów inicjatywy „Nie dla obcinania płetw rekinom i handlu nimi”,
- grupy organizatorów inicjatywy „GŁOSOWANIE BEZ GRANIC, pełne prawa polityczne dla obywateli UE”,
- grupy organizatorów inicjatywy „Wprowadzenie bezwarunkowych dochodów podstawowych w całej UE”,
- grupy organizatorów inicjatywy „Wolność wymiany”,
- grupy organizatorów inicjatywy „Prawo do terapii”,
- grupy organizatorów inicjatywy „Inicjatywa społeczeństwa obywatelskiego na rzecz zakazu praktyk masowej inwigilacji biometrycznej”.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 lutego 2021 r.

W imieniu Komisji
Věra JOUROVÁ
Wiceprzewodnicząca

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2021/361

z dnia 22 lutego 2021 r.

ustanawiająca środki nadzwyczajne dotyczące przemieszczania między państwami członkowskimi oraz wprowadzania do Unii przesyłek zawierających salamandry w związku z zakażeniem wywołanym przez *Batrachochytrium salamandrivorans*

(notyfikowana jako dokument nr C(2021) 1018)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 259 ust. 1 formułę wprowadzającą i lit. a) oraz art. 261 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) *Batrachochytrium salamandrivorans* (Bsal) to patogen grzybiczy salamander, który dotyka utrzymywane i dzikie populacje salamander oraz może powodować w nich znaczącą chorobowość i upadkowość. Bsal jest śmiertelny dla niektórych gatunków salamander, natomiast inne gatunki są całkowicie lub częściowo na niego odporne, lecz osobniki takich gatunków mogą przenosić Bsal na skórze oraz stanowić rezerwuuar patogenu i źródło zakażenia dla innych gatunków salamander lub źródło skażenia ich środowiska.
- (2) Jak wynika z danych zgromadzonych w ramach i po zakończeniu projektu europejskiego dotyczącego zwalczania nowej choroby zakaźnej u salamander w celu przeciwdziałania utracie europejskiej różnorodności biologicznej („Mitigating a new infectious disease in salamanders to counteract the loss of European biodiversity”) ⁽²⁾, zakażenia wywołane przez Bsal odnotowano w Belgii, Niemczech, Niderlandach, Zjednoczonym Królestwie i Hiszpanii – zarówno w utrzymywanych, jak i dzikich populacjach salamander. Uważa się, że Bsal pochodzi z Azji Wschodniej i jest tam rozpowszechniony, ponieważ występuje endemicznie co najmniej w Japonii, Tajlandii i Wietnamie. Jednocześnie brakuje informacji na temat dystrybucji tego patogenu w pozostałych regionach Unii i na świecie. Handel salamandrami, które są zakażone lub są nosicielami, przyczynia się do rozprzestrzeniania się Bsal, a choroba ta stanowi poważne zagrożenie dla różnorodności biologicznej na obszarach, które kolonizuje.
- (3) W decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/320 ⁽³⁾ zmienionej decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2019/1998 ⁽⁴⁾ ustanowiono środki ochrony zdrowia zwierząt w handlu wewnątrzunijnym przesyłkami zawierającymi salamandry oraz przy wprowadzaniu takich przesyłek do Unii. Decyzję wykonawczą (UE) 2018/320 przyjęto na podstawie opinii naukowej Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności z dnia 25 października 2017 r. ⁽⁵⁾ („opinia EFSA”) oraz pomocy naukowej i technicznej Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności z dnia 21 lutego 2017 r. ⁽⁶⁾ („pomoc naukowa i techniczna EFSA”). Decyzję tę stosuje się do dnia 20 kwietnia 2021 r.
- (4) Opinia EFSA i pomoc techniczna EFSA oraz nowsze publikacje naukowe ⁽⁷⁾ również wykazały wiele luk i brak pewności w stanie wiedzy dotyczącej wielu aspektów charakteru Bsal. Międzynarodowe normy handlowe Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE) nie są jeszcze w pełni opracowane w odniesieniu do metod diagnostyki Bsal i nie zostały poddane przeglądowi w przypadku zaleceń dotyczących handlu międzynarodowego salamandrami.

⁽¹⁾ Dz.U. L 84 z 31.3.2016, s. 1.

⁽²⁾ <http://bsaleurope.com/european-distribution/>

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/320 z dnia 28 lutego 2018 r. dotycząca niektórych środków ochrony zdrowia zwierząt w handlu wewnątrzunijnym salamandrami oraz przy wprowadzaniu takich zwierząt do Unii w związku z grzybem *Batrachochytrium salamandrivorans* (Dz.U. L 62 z 5.3.2018, s. 18).

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/1998 z dnia 28 listopada 2019 r. zmieniająca decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2018/320 w odniesieniu do okresu stosowania środków ochrony zdrowia zwierząt wobec salamander w związku z grzybem *Batrachochytrium salamandrivorans* (Dz.U. L 310 z 2.12.2019, s. 35).

⁽⁵⁾ Dziennik EFSA 2017; 15(11):5071.

⁽⁶⁾ Dziennik EFSA 2017; 15(2):4739.

⁽⁷⁾ <http://bsaleurope.com/scientific-publications/>

- (5) Bsal jest wymieniony w załączniku II do rozporządzenia (UE) 2016/429 i w związku z tym wchodzi w zakres definicji choroby umieszczonej w wykazie do celów rozporządzenia (UE) 2016/429. Bsal wchodzi również w zakres definicji choroby kategorii D określonej w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2018/1882 ⁽⁸⁾ w odniesieniu do zwierząt z rzędu płazów ogoniastych (Caudata), który obejmuje salamandry. Przepisy Unii dotyczące przemieszczania w obrębie Unii i wprowadzania do Unii przesyłek zwierząt lądowych i zwierząt wodnych, określone w aktach delegowanych i wykonawczych Komisji przyjętych na podstawie rozporządzenia (UE) 2016/429, nie mają jednak zastosowania do rzędu płazów ogoniastych (Caudata), ponieważ wchodzi on w zakres definicji „innych zwierząt” zawartej w tym rozporządzeniu. Biorąc pod uwagę aktualny brak wiedzy na temat wielu aspektów charakteru Bsal oraz brak odpowiednich wytycznych i zaleceń międzynarodowych dotyczących handlu tymi zwierzętami, w odniesieniu do rzędu płazów ogoniastych (Caudata) nie zostały jeszcze przyjęte akty delegowane i wykonawcze Komisji, chociaż przyjęto takie akty w przypadku zwierząt lądowych i wodnych.
- (6) Razem z właściwymi organami państw członkowskich Komisja dokonała przeglądu sytuacji w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do Bsal w Unii oraz przeglądu środków ochrony zdrowia zwierząt przewidzianych w decyzji wykonawczej (UE) 2018/320. Ponieważ środki określone w decyzji wykonawczej (UE) 2018/320 uznano za właściwe, państwa członkowskie nie wprowadziły żadnych dodatkowych środków handlowych w celu zwalczania Bsal. Chociaż ogniska Bsal są obecnie ograniczone do niektórych regionów określonych państw członkowskich, istnieje znaczące ryzyko, że Bsal rozprzestrzeni się wskutek handlu wewnątrzunijnego.
- (7) W związku z tym na poziomie Unii należy ustanowić środki nadzwyczajne, aby zapobiec rozprzestrzenianiu się Bsal i nieuzasadnionym zakłóceniom w handlu salamandrami. Biorąc pod uwagę skuteczność środków ustanowionych w decyzji wykonawczej (UE) 2018/320, należy ustanowić podobne środki dotyczące przemieszczania w obrębie Unii oraz wprowadzania do Unii przesyłek zawierających salamandry od dnia 21 kwietnia 2021 r. na ograniczony okres do czasu przyjęcia bardziej trwałych środków w zakresie zdrowia zwierząt, jak ma to miejsce w przypadku chorób zwierząt lądowych i wodnych.
- (8) Bsal może być przenoszony między gatunkami salamander rodzimymi dla różnych regionów, a zanieczyszczenie krzyżowe może mieć miejsce w różnych zakładach prowadzonych przez podmioty, które prowadzą chów i wymiany salamander. Zwiększa to ryzyko przenoszenia Bsal przez salamandry będące przedmiotem handlu, niezależnie od statusu zdrowotnego ich miejsca pochodzenia i sytuacji zdrowotnej tych zwierząt w środowisku naturalnym. W związku z tym przesyłki zawierające salamandry i przeznaczone do przemieszczania między państwami członkowskimi lub do wprowadzenia do Unii powinny podlegać środkom zmniejszającym to ryzyko. Środki te nie powinny jednak mieć zastosowania do przemieszczania o charakterze niehandlowym salamander będących zwierzętami domowymi, ponieważ takie przemieszczanie o charakterze niehandlowym podlega przepisom określonym w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 ⁽⁹⁾. Wspomniane przemieszczanie o charakterze niehandlowym odnosi i ogranicza się do zwierząt, które znajdują się pod opieką właścicieli lub osób upoważnionych i towarzyszą im, oraz nie obejmuje przeniesienia własności. W związku z tym przemieszczanie o charakterze niehandlowym salamander będących zwierzętami domowymi powoduje znikome ryzyko rozprzestrzenienia się Bsal na salamandry będące przedmiotem handlu albo na salamandry żyjące w środowisku naturalnym.
- (9) Salamandry, które są przedmiotem wymiany wyłącznie między zakładami odizolowanymi zatwierdzonymi przez właściwy organ zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/429, nie powinny być poddawane kwarantannie ani badaniom, ponieważ środki bioasekuracji stosowane w tych zakładach odizolowanych są właściwe do celów ograniczenia ryzyka rozprzestrzenienia się Bsal.
- (10) Przesyłki zawierające salamandry, które wprowadzono do Unii i już poddano kwarantannie i badaniu z wynikiem ujemnym, lub które po wprowadzeniu do Unii poddano skutecznemu leczeniu w Unii w odpowiednim zakładzie, nie powinny być poddawane powtórnej kwarantannie ani powtórny badaniom, jeżeli mają być przemieszczane do innego państwa członkowskiego, pod warunkiem że były trzymane w izolacji od salamander o innym statusie zdrowotnym.
- (11) Brakuje informacji o zdolnościach technicznych służb weterynaryjnych i laboratoriów na świecie w zakresie wykrywania Bsal, choć wiele zainteresowanych podmiotów w Unii Europejskiej przoduje w diagnozowaniu i leczeniu tej choroby. W związku z tym przesyłki zawierające salamandry wprowadzane do Unii należy poddawać kwarantannie w odpowiednim zakładzie oraz badaniom i leczeniu po wprowadzeniu do Unii.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1882 z dnia 3 grudnia 2018 r. w sprawie stosowania niektórych przepisów dotyczących zapobiegania chorobom oraz ich zwalczania do kategorii chorób umieszczonych w wykazie oraz ustanawiające wykaz gatunków i grup gatunków, z którymi wiąże się znaczne ryzyko rozprzestrzenienia się chorób umieszczonych w tym wykazie (Dz.U. L 308 z 4.12.2018, s. 21).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 998/2003 (Dz.U. L 178 z 28.6.2013, s. 1).

- (12) Państwa trzecie lub terytoria zatwierdzone w odniesieniu do wydawania świadectw zdrowia zwierząt na potrzeby wprowadzania do Unii przesyłek zawierających salamandry powinny obejmować wyłącznie te państwa lub terytoria, które są członkami OIE i które są w związku z tym zobowiązane do przestrzegania norm międzynarodowych dotyczących wydawania świadectw zdrowia zwierząt.
- (13) Metody leczenia powinny być określone i zgodne z protokołami już opisanymi w recenzowanej literaturze naukowej, jak wskazano w ramach pomocy naukowej i technicznej EFSA, lub z porównywalnymi protokołami.
- (14) Właściwy organ w punkcie kontroli granicznej przybycia do Unii powinien zezwalać na wprowadzenie do Unii przesyłek zawierających salamandry tylko wtedy, gdy organ ten otrzyma od osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej za zakład przeznaczenia poświadczenie potwierdzające, że przesyłki zostaną przyjęte.
- (15) Środki nadzwyczajne przewidziane w niniejszej decyzji powinny mieć zastosowanie od daty rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE) 2016/429 i powinny zostać poddane przeglądowi z uwzględnieniem powagi i rozwoju sytuacji epidemiologicznej oraz z uwzględnieniem sprawozdań rocznych składanych przez właściwe organy państw członkowskich.
- (16) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

W niniejszej decyzji ustanawia się środki nadzwyczajne dotyczące przemieszczania przesyłek zawierających salamandry między państwami członkowskimi oraz wprowadzania takich przesyłek do Unii ⁽¹⁰⁾.

Niniejsza decyzja nie ma zastosowania do przemieszczania o charakterze niehandlowym salamander będących zwierzętami domowymi.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- a) „salamandry” oznaczają wszystkie płazy należące do rzędu płazów ogoniastych (Caudata);
- b) „Bsal” oznacza zakażenie wywołwane przez *Batrachochytrium salamandrivorans* (królestwo grzybów, typ: Chytridiomycota, rząd: Rhizophydiales);
- c) „odpowiedni zakład” oznacza pomieszczenia:
 - (i) gdzie salamandry są poddawane kwarantannie, zanim zostaną wysłane do innego państwa członkowskiego lub po ich wprowadzeniu do Unii, w przypadku gdy są przeznaczone na rynek wewnętrzny; oraz
 - (ii) które są zarejestrowane przez właściwy organ przed rozpoczęciem każdego okresu kwarantanny;
- d) „odpowiednie badanie diagnostyczne” oznacza badanie z zastosowaniem metody ilościowej łańcuchowej reakcji polimerazy w czasie rzeczywistym (qPCR) obejmującej charakterystyczne dla danego gatunku startery STerF i STerR amplifikujące odcinek DNA Bsal złożony ze 119 nukleotydów.

⁽¹⁰⁾ Zgodnie z Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, w szczególności z art. 5 ust. 4 Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej w związku z załącznikiem 2 do tego protokołu, do celów niniejszej decyzji odniesienia do „Unii” obejmują Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Irlandii Północnej.

Artykuł 3

Wymagania w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące przemieszczania przesyłek zawierających salamandry między państwami członkowskimi

Państwa członkowskie zakazują wysyłania przesyłek zawierających salamandry do innych państw członkowskich, z wyjątkiem przypadków, gdy przesyłki takie spełniają następujące wymagania w zakresie zdrowia zwierząt:

- a) salamandry muszą pochodzić z populacji, w której:
 - (i) nie występują upadki o nieustalonej przyczynie;
 - (ii) nie występują upadki spowodowane Bsal;
 - (iii) nie występują żadne objawy kliniczne Bsal, w szczególności uszkodzenia ani owrzodzenia skóry;
- b) salamandry nie wykazują żadnych objawów klinicznych ani symptomów Bsal, w szczególności uszkodzeń ani owrzodzeń skóry w czasie badania przez urzędowego lekarza weterynarii; badanie to należy przeprowadzić w ciągu 48 godzin przed wysyłką przesyłki do państwa członkowskiego przeznaczenia;
- c) przesyłka musi składać się z salamander, które spełniają co najmniej jeden z następujących zbiorów wymagań:
 - (i) salamandry poddano kwarantannie w odpowiednim zakładzie przez okres co najmniej sześciu tygodni bezpośrednio przed datą wydania świadectwa zdrowia zwierząt zgodnie ze wzorem określonym w załączniku I część A; oraz wymazy ze skóry salamander znajdujących się w przesyłce zostały przebadane pod kątem Bsal z wynikiem ujemnym w piątym tygodniu okresu kwarantanny przy pomocy odpowiedniego badania diagnostycznego, z zachowaniem liczebności próby określonej w załączniku III pkt 1 lit. a); lub
 - (ii) salamandry poddano leczeniu przeciwko Bsal w sposób wymagany przez właściwy organ zgodnie z tabelą referencyjną określoną w załączniku III pkt 1 lit. b); lub
 - (iii) salamandry pochodzą z zakładu odizolowanego i są przeznaczone do innego zakładu odizolowanego; lub
 - (iv) salamandry wprowadzono do Unii z państwa trzeciego, poddano kwarantannie w odpowiednim zakładzie przeznaczenia zgodnie z art. 6 i utrzymywano w izolacji od innych salamander między końcem tego okresu kwarantanny a wydaniem świadectwa zdrowia zwierząt, o którym mowa w lit. d);
- d) przesyłkom towarzyszy świadectwo zdrowia zwierząt sporządzone zgodnie ze wzorem świadectwa zdrowia zwierząt określonym w załączniku I część A.

Artykuł 4

Wymagania w zakresie zdrowia zwierząt przy wprowadzaniu do Unii przesyłek zawierających salamandry

Właściwy organ w punkcie kontroli granicznej przybycia do Unii zezwala na wprowadzenie do Unii przesyłek pochodzących z państw trzecich lub terytoriów i zawierających salamandry, zgłoszonych do celów kontroli urzędowych zgodnie z art. 47 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625⁽¹⁾, tylko wtedy, gdy wynik tych kontroli urzędowych w punkcie kontroli granicznej jest pozytywny, a przesyłki te spełniają następujące wymogi:

- a) pochodzą z państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia, które jest członkiem Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE);

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1).

- b) salamandry znajdujące się w przesyłce nie wykazują żadnych objawów klinicznych Bsal, w szczególności uszkodzeń ani owrzodzeń skóry w czasie badania klinicznego przez urzędowego lekarza weterynarii w celu wydania świadectwa zdrowia zwierząt, o którym mowa w lit. d); to badanie kliniczne przeprowadzono w ciągu 48 godzin przed załadunkiem w celu wysyłki przesyłki do Unii;
- c) przed wydaniem świadectwa zdrowia zwierząt, o którym mowa w lit. d), jednostka epidemiologiczna składająca się z salamander znajdujących się w przesyłce została odizolowana od innych salamander najpóźniej w czasie badania klinicznego w celu wydania świadectwa zdrowia zwierząt, o którym mowa w lit. d), i od tego czasu salamandry te nie miały styczności z innymi salamandrami;
- d) towarzyszy im świadectwo zdrowia zwierząt sporządzone zgodnie ze wzorem świadectwa określonym w załączniku I część B.

Artykuł 5

Poświadczenie przyjęcia dotyczące zakładu przeznaczenia

Państwa członkowskie zapewniają, aby – w przypadku gdy przesyłki zawierające salamandry są przeznaczone na rynek wewnętrzny – podmiot odpowiedzialny za przesyłkę dostarczył pisemne poświadczenie w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego punktu kontroli granicznej, podpisane przez osobę fizyczną lub prawną odpowiedzialną za odpowiedni zakład przeznaczenia lub zakład odizolowany, zawierające, co następuje:

- a) nazwę, adres i numer rejestracyjny zakładu przeznaczenia albo numer zatwierdzenia w przypadku zakładu odizolowanego;
- b) w przypadku odpowiedniego zakładu przeznaczenia – informację, że spełnia on warunki minimalne określone w załączniku II;
- c) informację, że przesyłka zawierająca salamandry zostanie objęta kwarantanną w zakładzie przeznaczenia lub zakładzie odizolowanym.

Artykuł 6

Zasady kwarantanny dotyczące przesyłek zawierających salamandry, które wprowadzono do Unii i do odpowiedniego zakładu przeznaczenia

Państwa członkowskie zapewniają, aby:

- a) podmiot poddawał przesyłkę zawierającą salamandry kwarantannie w odpowiednim zakładzie przeznaczenia do czasu jej zwolnienia z tego zakładu przez urzędowego lekarza weterynarii;
- b) urzędowy lekarz weterynarii skontrolował warunki kwarantanny w odpowiednim zakładzie przeznaczenia w przypadku każdej przesyłki zawierającej salamandry, w tym sprawdził rejestry upadkowości i przeprowadził badanie kliniczne salamander, w szczególności kontrolując występowanie uszkodzeń i owrzodzeń skóry;
- c) urzędowy lekarz weterynarii dokonał sprawdzenia, pobrał próbki, przeprowadził badania pod kątem Bsal i zastosował leczenie przeciwko Bsal zgodnie z procedurami, o których mowa w załączniku III pkt 1 i 2;
- d) urzędowy lekarz weterynarii zwolnił przesyłkę zawierającą salamandry z tego zakładu wyłącznie na podstawie pisemnego zezwolenia:
 - (i) w przypadku badania, o którym mowa w załączniku III pkt 1 lit. a), o ile upłynęło co najmniej sześć tygodni od daty rozpoczęcia kwarantanny i dopiero po otrzymaniu ujemnych wyników badania, w zależności od tego, co nastąpi później; albo
 - (ii) w przypadku leczenia, o którym mowa w załączniku III pkt 1 lit. b), wyłącznie po skutecznym zakończeniu leczenia.

Artykuł 7

Środki, jakie należy wprowadzić w przypadku wystąpienia Bsal w odpowiednim zakładzie przeznaczenia

1. Właściwy organ zapewnia, aby w przypadku wystąpienia Bsal w jednostce epidemiologicznej odpowiedni zakład przeznaczenia wprowadził następujące środki:
 - a) wszystkie salamandry wchodzące w skład tej samej jednostki epidemiologicznej:
 - (i) są poddane leczeniu przeciwko Bsal w sposób wymagany przez właściwy organ zgodnie z załącznikiem III pkt 3; albo
 - (ii) zostają uśmiercone i usunięte jako produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego określone w art. 8 lit. a) ppkt (iii) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 ⁽¹²⁾ zgodnie z jego art. 12;
 - b) po zrealizowaniu środków, o których mowa w lit. a), teren odpowiedniego zakładu przeznaczenia, w którym utrzymywano daną jednostkę epidemiologiczną, zostaje oczyszczony i odkażony w sposób wymagany przez właściwy organ.
2. Właściwy organ może zażądać przeprowadzenia badania salamander poddanych leczeniu, aby zweryfikować skuteczność leczenia, o którym mowa w ust. 1 lit. a) ppkt (i), oraz może w razie potrzeby zażądać powtórzenia leczenia, aby zapobiec rozprzestrzenianiu się Bsal.

Artykuł 8

Wymagania w zakresie sprawozdawczości rocznej

Najpóźniej do dnia 30 czerwca każdego roku państwa członkowskie, które w poprzednim roku miały do czynienia z przesyłkami zawierającymi salamandry, przedkładają Komisji następujące informacje dotyczące poprzedniego roku, z podziałem na informacje dotyczące przemieszczania takich przesyłek między państwami członkowskimi i dotyczące wprowadzania takich przesyłek zawierających salamandry do Unii:

- a) liczba jednostek epidemiologicznych, w których odnotowano wystąpienie Bsal;
- b) liczba jednostek epidemiologicznych poddanych leczeniu, w których nie odnotowano wystąpienia Bsal;
- c) wszelkie dodatkowe informacje, które uznają one za stosowne, dotyczące badań, leczenia i postępowania w odniesieniu do przesyłek zawierających salamandry oraz dotyczące wykonania niniejszej decyzji.

Artykuł 9

Zastosowanie

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 21 kwietnia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.

Artykuł 10

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lutego 2021 r.

W imieniu Komisji
Stella KYRIAKIDES
Członek Komisji

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1).

Punkt wprowadzenia				Kod punktu kontroli granicznej			
I.22 ☐ Tranzyt przez państwo(-a) członkowskie				I.23 ☐ Wывóz			
Państwo członkowskie		Kod ISO kraju		Państwo trzecie		Kod ISO kraju	
Państwo członkowskie		Kod ISO kraju		Punkt wyjścia		Kod punktu kontroli granicznej	
Państwo członkowskie		Kod ISO kraju					
I.24 Szacunkowy czas podróży				I.25 Dziennik podróży ☐ Tak ☐ Nie			
I.26 Łączna liczba opakowań				I.27 Łączna ilość			
I.28 Łączna masa netto (kg)/masa brutto (kg)				I.29 Łączna przestrzeń przewidziana na przesyłkę			
I.30 Opis przesyłki							
Kod CN	Gatunek	Podgatunek/kategoria	Płeć	System identyfikacji	Numer identyfikacyjny	Wiek	Ilość
Region pochodzenia		Chłodnia		Znak identyfikacyjny	Rodzaj opakowań		Masa netto
Rzeźnia		Rodzaj obróbki		Rodzaj towaru	Liczba opakowań		Nr partii
		Data pozyskania/produkcji		Zakład produkcyjny	Numer zatwierdzenia lub numer rejestracyjny zakładu/centrum	Badanie	

UNIA EUROPEJSKA

Wzór świadectwa SAL-INTRA

II. Informacje dot. zdrowia		II.a	Nr referencyjny świadectwa	II.b	Nr referencyjny IMSOC
Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, niniejszym zaświadczam, że:					
II.1. Salamandry ^{(1),(2)} nie wykazały objawów klinicznych ani symptomów zakażenia wywołanego przez <i>Batrachochytrium salamandrivorans</i> (Bsal), w szczególności uszkodzeń ani owrzodzeń skóry, w trakcie badania klinicznego przeprowadzonego w ciągu 48 godzin przed godziną wyjazdu dnia (proszę wstawić datę w formacie dd/mm/rrrr).					
II.2. Zwierzęta pochodzą z populacji, w której nie wystąpiły upadki o nieustalonej przyczynie i w której nie zaobserwowano upadków spowodowanych Bsal ani objawów klinicznych Bsal, w szczególności uszkodzeń i owrzodzeń skóry.					
II.3. Przesyłka składa się z:					
⁽³⁾ [(i) salamander, które poddano kwarantannie w odpowiednim zakładzie przez okres co najmniej 6 tygodni bezpośrednio przed datą wydania niniejszego świadectwa; oraz					
(ii) oraz z których skóry w piątym tygodniu kwarantanny pobrano wymazy, które przebadano pod kątem Bsal z wynikiem ujemnym przy pomocy odpowiedniego badania diagnostycznego, z zachowaniem liczebności próby określonej w pkt 1 lit. a) załącznika III do decyzji wykonawczej Komisji [niniejsza decyzja];					
^{(3) albo} [salamander, które zostały poddane leczeniu przeciwko Bsal w sposób wymagany przez właściwy organ zgodnie z pkt 1 lit. b) załącznika III do decyzji wykonawczej Komisji [niniejsza decyzja]]					
^{(3) albo} [salamander, które pochodzą z zakładu odizolowanego i są przeznaczone do innego zakładu odizolowanego;]					
^{(3) albo} [salamander, które wprowadzono do Unii i które zostały poddane kwarantannie lub leczeniu oraz były utrzymywane w odpowiednim zakładzie przeznaczenia w izolacji od innych salamander w okresie między końcem kwarantanny następującej po ich wprowadzeniu do Unii a wydaniem niniejszego świadectwa].					
II.4. Niniejsze świadectwo jest ważne przez okres 10 dni od daty wydania. W przypadku przewozu zwierząt drogą wodną/morską okres ważności świadectwa może zostać wydłużony o czas trwania podróży drogą wodną/morską.					
Uwagi					
Zgodnie z Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, a w szczególności z art. 5 ust. 4 Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej w związku z załącznikiem 2 do tego protokołu, odniesienia do Unii Europejskiej w niniejszym świadectwie obejmują Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Irlandii Północnej.					
Niniejsze świadectwo zdrowia zwierząt wypełnia się zgodnie z uwagami dotyczącymi wypełniania świadectw przewidzianymi w rozdziale 2 załącznika I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/2235.					
Część I:					
Rubryka I.11:		„Miejsce wysyłki”: należy wskazać zakład, w którym salamandry poddano kwarantannie lub leczeniu, albo zakład odizolowany – stosownie do przypadku.			
Rubryka I.30:		„Kod CN”: należy użyć odpowiedniego kodu systemu zharmonizowanego (HS) Światowej Organizacji Celnej: 01069000			
Część II:					
⁽¹⁾ „Salamandry” oznaczają wszystkie płazy należące do rzędu płazów ogoniastych (Caudata).					
⁽²⁾ Przesyłka może zawierać jedno zwierzę lub większą ich liczbę.					
⁽³⁾ Niepotrzebne skreślić.					
Urzędowy lekarz weterynarii					
Imię i nazwisko (wielkimi literami)			Kwalifikacje i tytuł		
Nazwa lokalnej jednostki kontrolnej			Kod lokalnej jednostki kontrolnej		
Data					
Pieczęć			Podpis		

Część II: Certyfikacja

CZĘŚĆ B

WZÓR ŚWIADECTWA ZDROWIA ZWIERZĄT
na potrzeby wprowadzenia salamander do Unii

PAŃSTWO		Świadectwo urzędowe dla UE		
Część I: Opis przesyłki	I.1 Nadawca/eksporter Nazwa Adres Państwo Kod ISO kraju	I.2 Nr referencyjny świadectwa	I.2a Nr referencyjny IMSOC	KOD QR
		I.3 Właściwy organ centralny		
		I.4 Właściwy organ lokalny		
	I.5 Odbiorca/importer Nazwa Adres Państwo Kod ISO kraju	I.6 Podmiot odpowiedzialny za przesyłkę Nazwa Adres Państwo Kod ISO kraju		
	I.7 Państwo pochodzenia Kod ISO kraju	I.9 Państwo przeznaczenia Kod ISO kraju		
	I.8 Region pochodzenia Kod	I.10 Region przeznaczenia Kod		
	I.11 Miejsce wysyłki Nazwa Nr rejestracyjny/Nr zatwierdzenia Adres Państwo Kod ISO kraju	I.12 Miejsce przeznaczenia Nazwa Nr rejestracyjny/Nr zatwierdzenia Adres Państwo Kod ISO kraju		
	I.13 Miejsce załadunku	I.14 Data i godzina wyjazdu		
	I.15 Środek transportu ☐ Samolot ☐ Statek ☐ Kolej ☐ Pojazd drogowy Oznakowanie	I.16 Punkt kontroli granicznej wprowadzenia I.17 Dokumenty towarzyszące Rodzaj Kod Państwo Kod ISO kraju Numer referencyjny dokumentu handlowego		
	I.18 Warunki transportu	☐ W temperaturze otoczenia	☐ W stanie schłodzonym	☐ W stanie zamrożonym
I.19 Numer kontenera/pojemnika/nr plomby Nr kontenera/pojemnika Nr plomby	I.20 Cel certyfikacji ☐ Dalsze ☐ Zakład odizolowany ☐ Inne utrzymywanie			
I.21 ☐ Tranzyt Państwo trzecie Kod ISO kraju	I.22 ☐ Rynek wewnętrzny I.23 ☐ Powtórne wprowadzenie			
I.24 Łączna liczba opakowań	I.25 Łączna ilość	I.26 Łączna masa netto (kg)/masa brutto (kg)		
I.27 Opis przesyłki Kod CN Gatunek Podgatunek/kategoria Ilość				

PAŃSTWO

Wzór świadectwa SAL

II. Informacje dot. zdrowia		II.a	Nr referencyjny świadectwa	II.b	Nr referencyjny IMSOC
Część II: Certyfikacja	<p>Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, niniejszym zaświadczam, że salamandry opisane w części I spełniają następujące wymagania:</p>				
	II.1.	Przesyłka zawierająca salamandry ^{(1),(2)} pochodzi z państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia, które jest członkiem Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE).			
	II.2.	Salamandry zostały przebadane i nie wykazały żadnych objawów klinicznych ani symptomów zakażenia wywołanego przez <i>Batrachochytrium salamandrivorans</i> (Bsal), w szczególności uszkodzeń ani owrzodzeń skóry, w trakcie badania przeprowadzonego przez urzędowego lekarza weterynarii w państwie trzecim pochodzenia lub terytorium pochodzenia w ciągu 48 godzin przed załadunkiem w celu wysyłki do Unii.			
	II.3.	Przesyłka zawierająca salamandry została odizolowana od innych salamander najpóźniej w momencie badania, o którym mowa w pkt II.2, i od tego czasu nie miała styczności z innymi salamandrami.			
	<p>Uwagi: Niniejsze świadectwo przeznaczone jest do celów wprowadzania salamander do Unii, również w przypadku gdy Unia nie jest ostatecznym miejscem przeznaczenia tych zwierząt. Zgodnie z Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, a w szczególności z art. 5 ust. 4 Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej w związku z załącznikiem 2 do tego protokołu, odniesienia do Unii Europejskiej w niniejszym świadectwie obejmują Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Irlandii Północnej. Niniejsze świadectwo zdrowia zwierząt wypełnia się zgodnie z uwagami dotyczącymi wypełniania świadectw przewidzianymi w rozdziale 4 załącznika I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/2235.</p>				
	<p>Część I: Rubryka I.27: „Kod CN”: należy użyć odpowiedniego kodu systemu zharmonizowanego (HS) Światowej Organizacji Celnej: 01069000</p>				
	<p>Część II: ⁽¹⁾ „Salamandry” oznaczają wszystkie płazy należące do rzędu płazów ogoniastych (Caudata). ⁽²⁾ Przesyłka może zawierać jedno zwierzę lub większą ich liczbę.</p>				
<p>Urzędowy lekarz weterynarii</p> <p>Imię i nazwisko (wielkimi literami)</p> <p>Data</p> <p>Pieczęć</p> <p>Kwalifikacje i tytuł</p> <p>Podpis</p>					

ZAŁĄCZNIK II

WARUNKI MINIMALNE DLA ODPOWIEDNICH ZAKŁADÓW PRZEZNACZENIA

- 1) Odpowiedni zakład przeznaczenia:
 - a) dysponuje systemem zapewniającym odpowiedni nadzór nad salamandrami;
 - b) znajduje się pod kontrolą właściwego organu;
 - c) jest czyszczony i odkażany zgodnie z instrukcjami właściwego organu.
 - 2) Podmiot prowadzący odpowiedni zakład zapewnia:
 - a) czyszczenie i odkażanie zbiorników, klatek, wyposażenia, środków transportu lub innych przedmiotów skażonych, stosowanych w transporcie salamander, chyba że zostaną one zniszczone w sposób uniemożliwiający rozprzestrzenianie się Bsal;
 - b) regularne odbieranie odpadów i ścieków, ich przechowywanie, a następnie przetwarzanie w sposób uniemożliwiający rozprzestrzenianie się Bsal;
 - c) badanie padłych podczas kwarantanny salamander w laboratorium wskazanym przez właściwy organ;
 - d) przeprowadzenie niezbędnych badań i niezbędnego leczenia salamander w porozumieniu z właściwym organem i pod jego kontrolą.
 - 3) Podmiot prowadzący odpowiedni zakład przeznaczenia informuje właściwy organ o wszystkich chorobach i przypadkach padnięcia salamander w okresie kwarantanny.
 - 4) Podmiot prowadzący odpowiedni zakład przeznaczenia prowadzi rejestr:
 - a) w odniesieniu do każdej przesyłki – terminów, liczby i gatunków salamander przyjmowanych do odpowiedniego zakładu przeznaczenia i opuszczających ten zakład;
 - b) kopii świadectw zdrowia zwierząt i wspólnych zdrowotnych dokumentów wejścia towarzyszących przesyłkom zawierającym salamandry;
 - c) przypadków wszystkich zachorowań i liczby padnięć z każdego dnia;
 - d) dat i wyników badań;
 - e) rodzajów i dat leczenia oraz liczby salamander poddanych leczeniu.
-

ZAŁĄCZNIK III

PROCEDURY SPRAWDZANIA, POBIERANIA PRÓBEK I BADANIA POD KĄTEM BSAL ORAZ LECZENIA BSAL

- 1) W trakcie kwarantanny salamandry są poddawane następującym procedurom:
- a) Wymazy ze skóry salamander poddanych kwarantannie muszą zostać zbadane pod kontrolą właściwego organu przy pomocy odpowiedniego badania diagnostycznego w piątym tygodniu od daty wprowadzenia salamander do odpowiedniego zakładu, z zachowaniem liczebności próby określonej w tabeli referencyjnej, chyba że podmiot wybierze leczenie zgodne z lit. b).

Tabela referencyjna ⁽¹⁾:

Wielkość jednostki epidemiologicznej	Nieprzekraczająca 62	186	200	250	300	350	400	450
Liczebność próby	wszystkie	96	98	102	106	108	110	111

- b) Jeżeli podmiot wybierze jeden z rodzajów leczenia wymienionych w pkt 3, podmiot musi poddać wszystkie salamandry znajdujące się w przesyłce leczeniu przeciwko Bsal pod kontrolą urzędowego lekarza weterynarii w sposób wymagany przez właściwy organ.
- c) W przypadkach, o których mowa w lit. b), urzędowy lekarz weterynarii może zażądać przeprowadzenia analizy reprezentatywnej próby jednostki epidemiologicznej przy pomocy odpowiedniego badania diagnostycznego przed leczeniem, aby monitorować występowanie Bsal, lub po leczeniu, aby potwierdzić, że Bsal już nie występuje. W takim przypadku dozwolone jest zgrupowanie próbek wymazu ze skóry od maksymalnie czterech zwierząt.
- d) Wymazy ze skóry pobrane od wszystkich salamander padłych lub salamander chorych z objawami klinicznymi, zwłaszcza osobników z uszkodzeniami skóry, muszą zostać zbadane pod kontrolą urzędowego lekarza weterynarii przy pomocy odpowiedniego badania diagnostycznego w momencie, gdy wystąpią u nich uszkodzenia skóry lub inne objawy kliniczne, lub w chwili padnięcia, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.
- e) Wszystkie salamandry, które padły w odpowiednim zakładzie, należy poddać nekropsji pod kontrolą urzędowego lekarza weterynarii, w szczególności pod kątem wykrycia objawów Bsal oraz aby – w miarę możliwości – potwierdzić lub wykluczyć Bsal jako przyczynę padnięcia.
- 2) Wszystkie badania pobranych próbek oraz nekropsję w czasie kwarantanny należy przeprowadzać w laboratoriach wskazanych przez właściwy organ.
- 3) Za skuteczne uważa się następujące rodzaje leczenia:
- a) utrzymywanie salamander w temperaturze co najmniej 25 °C przez co najmniej 12 dni;
- b) utrzymywanie salamander w temperaturze co najmniej 20 °C przez co najmniej 10 dni w połączeniu z zanurzeniem w kąpieli z zastosowaniem polimyksyny E (2 000 j.m./ml) przez 10 minut dwa razy dziennie, a następnie zastosowanie worykonazolu w aerozolu (12,5 µg/ml);
- c) wszelkie inne rodzaje leczenia o podobnej skuteczności w eliminowaniu Bsal, opisane w recenzowanych artykułach opublikowanych w czasopiśmie naukowych.

⁽¹⁾ Przy założeniu, że częstość występowania Bsal w jednostce epidemiologicznej wynosi 3 %, współczynnik pewności wykrywania Bsal wynosi 95 %, a czułość odpowiedniego badania diagnostycznego jest wyliczona na 80 %.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)